

Dosarul nr. 2ra-1132/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Tricolici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, I. Dutca, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elit Stroy Grup” și avocatul Mihaela Prepețița,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elit Stroy Grup” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 30 noiembrie 2018, Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru, reprezentați de avocatul Ion Negura, au depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Elit Stroy Grup” solicitând încasarea sumei de 42000 de euro cu titlu de datorie și dobânda de întârziere în sumă de 14602,93 de euro, iar în total suma de 56602,93 de euro, precum și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu acest proces.

În motivarea acțiunii, reclamanții au invocat că în data de 15 iunie 2016 a fost încheiat cu SRL „Elit Stroy Grup” contractul de vânzare-cumpărare nr. 4660, autentificat de notarul public Olga Golubciuc. Obiectul contractului de vânzare-cumpărare a constituit: terenul grădină cu suprafața de 0,1001 ha cu număr cadastral XXXXX.292 și terenul grădină cu suprafața de 0,05 ha cu număr cadastral XXXXX.392, care se află în extravilanul sat. Stăuceni, mun. Chișinău, Republica Moldova. Prețul de vânzare al imobilelor, stabilit de părți a constituit suma de 90000 de euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, echivalentul a 1999800 de lei MD, 100 euro contra 2222 de lei.

Totodată, au precizat că la data încheierii contractului, SRL „Elit Stroy Grup” a achitat vânzătorilor suma de 3000 de euro, iar restul sumei de 87000 de euro urma a fi achitată în tranșe egale până la 15 iunie 2017, câte 7250 de euro lunar până la data de 15 a fiecărei luni. Prețul stabilit de comun acord de părți a fost declarat ca preț real și părțile duc răspundere pentru consecințele ce pot surveni.

Ulterior, la 31 martie 2017, după încheierea contractului nominalizat, SRL „Elit Stroy Grup” în scopul executării obligației față de ei, în calitate de vânzători, a mai achitat o parte din datorie și anume suma de 10000 de euro.

Reclamanții au indicat că, SRL „Elit Stroy Grup”, din motive neîntemeiate, nu

și-a executat integral obligația contractuală de achitare a prețului imobilelor până la data stabilită de 15 iunie 2017. În acest sens, la 17 martie 2018 au expediat în adresa pârâtului o notificare prin care au solicitat achitarea datoriei și dobânzii de întârziere în termen de 10 zile. Drept urmare, la data de 29 martie 2018, pârâtul SRL „Elit Stroy Grup” a mai achitat o parte din datorie și anume suma de 15000 de euro, la 04 mai 2018 -suma de 10000 de euro și la 05 iunie 2018 - suma de 10000 de euro. Astfel, la situația din 29 noiembrie 2018 suma datoriei pârâtului SRL „Elit Stroy Grup” constituia 42000 de euro.

De asemenea, au declarat că, până în prezent pârâtul refuză și/sau tergiversează să-și onoreze integral obligațiunile de achitare a datoriei în sumă de 42000 de euro. Mai mult, întârzie considerabil să-și onoreze benevol obligațiile prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare. La adresările verbale directe și telefonice către SRL „Elit Stroy Grup”, în persoana administratorului Oxana Boț, privind achitarea datoriei, ultima a comunicat că vor restitui în mai multe tranșe datoria, însă până în prezent nu și-au executat obligațiile contractuale. Din cauza că SRL „Elit Stroy Grup” nu și-a executat integral obligația contractuală în termenul prevăzut în contract, s-au stabilit întârzieri considerabile în ceea ce privește achitarea datoriei inițiale de 77000 de euro, ulterior de 42000 de euro, ceea ce a generat imposibilitatea de a dispune la timp și efectiv de profitul care urma a fi obținut în rezultatul înstrăinării imobilelor. În consecință urmează a fi încasată și dobândă de întârziere pentru perioada 15 iunie 2017 - 29 noiembrie 2018, adică 476 de zile, din sumele restante proporțional achitărilor efectuate, care constituie suma de 14602,93 de euro.

Prin hotărârea din 25 martie 2019 a Judecătorei Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru și s-a încasat de la SRL „Elit Stroy Grup” în beneficiul lui Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru datoria în mărime de 42000 de euro, convertiți în lei moldovenești, conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii; s-a încasat de la SRL „Elit Stroy Grup” în beneficiul lui Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru dobânda de întârziere în mărime de 14602,93 de euro, convertiți în lei moldovenești, conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii; s-a încasat de la SRL „Elit Stroy Grup” în beneficiul lui Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 25000 de lei.

Prin decizia din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Elit Stroy Grup” și s-a modificat hotărârea din 25 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru împotriva SRL „Elit Stroy Grup” privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, în partea ce ține de încasarea din contul lui SRL „Elit Stroy Grup” în beneficiul lui Vasile Șoimaru și Rodicăi Șoimaru a datoriei de 42000 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii și a sumei taxei de stat de 25000 de lei, cu micșorarea datoriei dispusă spre încasare de la 42000 de euro până la 27000 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM, la data executării hotărârii și cuantumul taxei de stat de la 25000 de lei până la 24341 de lei; în rest, a fost menținută hotărârea din 25 martie 2019 a Judecătorei Chișinău.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond, fiind investită cu judecarea pricinii, corect a ajuns la concluzia privind încasarea de la

SRL „Elit Stroy Grup” în beneficiul lui Vasile Șoimaru, Rodica Șoimaru a dobândii de întârziere în mărime de 14602,93 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii, însă instanța de fond aplicând și interpretând eronat normele de drept în raport cu circumstanțele cauzei, a ajuns la concluzia privind încasarea de la SRL „Elit Stroy Grup” în beneficiul lui Vasile Șoimaru, Rodica Șoimaru a datoriei în mărime de 42000 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii și s-a încasat de la SRL „Elit Stroy Grup” în beneficiul lui Vasile Șoimaru, Rodica Șoimaru cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 25000 lei. Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia privind necesitatea modificării cuantumului datoriei de la 42000 de euro, pînă la 27000 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii, și cuantumul taxei de stat de la 25000 de lei pînă la 24341 de lei.

Instanța de apel a reținut că în total s-a achitat către Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru suma de 1370264,27 de lei echivalentul la 63000 de euro și suma de 95918,73 de lei ca impozit la sursa de plată, ce se confirmă prin recipise și facturi. Astfel, la data depunerii cererii de chemare în judecată datoria SRL “Elit Stroy Grup” față de Vasile Șoimaru și Rodica Șoimaru constituia suma de 27000 de euro. În consecință, instanța de apel a conchis că hotărîrea primei instanțe urmează a fi modificată, în partea încasării a datoriei de la 42000 euro, pînă la 27000 euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii.

De asemenea, a punctat că instanța de judecată a conchis de a încasa de la SRL „Elit Stroy Grup” în beneficiul lui Vasile Șoimaru, Rodica Șoimaru cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 25000 de lei, luând în considerare că, instanța de apel a modificat suma datoriei, a ajuns la concluzia că, urmează a fi modificată și cuantumul taxei de stat de la 25000 de lei pînă la 24341 de lei.

La 03 iunie 2020, SRL „Elit Stroy Grup” și avocatul Mihaela Prepelița au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, pronunțarea unei decizii de casare a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat circumstanțe importante pentru soluționarea corectă a litigiului și greșit a modificat hotărîrea primei instanțe.

De asemenea, au pretins încălcarea normelor de drept material precum și aplicarea în mod eronat exprimată prin faptul că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, precum și au fost comise încălcări care au dus la soluționarea greșită a litigiului, precum și aprecierea probelor nu s-a realizat în conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă.

Partea recurentă a opinat că datoria stabilită conform deciziei instanței de apel este greșit calculată, ilegală și în contradicție cu legislația fiscală. În acest sens în recursul declarat a redat prevederile art. 182 alin.(2) Cod fiscal, art.90 alin.(3) Cod fiscal, precum și prevederi din Regulamentul aprobat prin Hotărîrea Guvernului, nr.697 din 22 august 2014 ce vizează reținerea impozitelor

La fel, au opinat că instanța de apel nu și-a motivat complet temeinicia modificării hotărârii primei instanțe în sensul micșorării datoriei dispuse spre

încasare. La judecarea apelului, instanța de apel a încălcat prevederile art.373 alin.(2) Cod de procedură civilă. Mai mult, deși, s-a invocat calcularea greșită a dobânzii de întârziere ca motiv de apel, deoarece nu s-a luat în considerare suma datoriei la înaintarea acțiunii, precum și că suma netă care urma a fi achitată intimaților era de 20922 de euro, instanța de apel a menținut calculul greșit.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 14 iulie 2020 (f.d.163). Din adresa intimaților plicul cu corespondență a parvenit în adresa instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.164-165).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 11 martie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 03 iunie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale în adresa participanților la proces la 08 aprilie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.122), însă lipsesc date despre recepționarea acestei de către partea recurentă. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Elit Stroy Grup” și avocatul Mihaela Prepelița, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Elit Stroy Grup” și avocatul Mihaela Prepelița, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Elit Stroy Grup” și avocatul Mihaela Prepeșița.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elit Stroy Grup” și avocatul Mihaela Prepeșița împotriva deciziei din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat